

Jurnal websayti:

<https://orientalstudies.uz/index.php/os>

O‘ZBEK NASRI NAMUNALARINING URDU TILIDAGI TARJIMALARIDA SALBIYLIKNI IFODALOVCHI SO‘ZLARNING BERILISHI

Mohira Umarova

O‘qituvchi,

Toshkent davlat sharqshunoslik universiteti

Toshkent, O‘zbekiston

MA QOLA HA QIDA

Kalit so‘zlar: asliyat, urdu tili, qarg‘ish, nutqiy ekspressivlar, bevosita va bilvosita qarg‘ishlar, analogiya, so‘zma-so‘z tarjima, tarjimon.

Annotatsiya: Mazkur maqolada salbiylikni ifodalovchi leksik birliklar qarg‘ish, la’nat va shu kabi so‘zlar va ularning tarjimalariga doir masalalar ko‘rib chiqilgan. Dunyo va o‘zbek tilshunoslik va tarjimashunosligida ushbu muammoga bag‘ishlangan ishlar, tadtiqotlar keltirib o‘tilgan. Mazkur maqolada P.Qodirovning “Yulduzli tunlar” romani G.G’ulomning “Shum bola” qissalari adabiy manba sifatida tanlab olingan. hamda mazkur asarlardan olingan qarg‘ish, la’nat va umuman, salbiylikni ifodalovchi misollar urdu tilidagi va ba’zi o‘rinlarda rus tilidagi variantlari bilan o‘zaro chog‘ishtirilib, tahlil qilingan. Tahlil qilish jarayonida tarjimon mahorati, keltirib o‘tilgan so‘zlarni tarjima qilishda qanday usullar qo‘llanilgan, ular o‘rinlimi yoki yo‘qmi, agar noo‘rin bo‘lsa, qanday o‘girilgani ma’qul ekanligi haqida yozilgan. La’nat va qarg‘ish so‘zlarni tarjima qilishda din, milliy mentalitet va turmush tarzining o‘rni, o‘zbek va urdu tillarida bunday omillar qanday ifoda etilgani to‘g‘risida ma’lumotlar keltirilgan. Bu kabi so‘zlarda gender masalalariga ham to‘xtalib o‘tilgan. Binobarin, ayol kishi muloqotida ko‘proq qarg‘ish so‘zlarni ifodalasa, erkak kishi nutqiga ko‘proq haqorat va so‘kish xos ekanligi misollar bilan ham isbotlangan.

Har ikki mamlakat nutqiga hayvon so‘zini yoki hayvon nominigina o‘zini qo‘llab haqoratlash kuzatilishi, bunda hayvonlar o‘sha mamlakat milliyligidan, dinidan va dunyoviy qarashlaridan kelib chiqib tanlanishi, aynan “Yulduzli tunlar” romani va “Shum bola” qissasida bu kabi so‘zlar analog usuli bilan tarjima qilingani va tarjima o‘rinli bo‘lgani haqida yozilgan.

PRESENTATION OF WORDS EXPRESSING NEGATIVITY IN URDU LANGUAGE TRANSLATIONS OF UZBEK PROSE EXAMPLES

Mahira Umarova

Lecturer,

Tashkent State University of Oriental Studies

Tashkent, Uzbekistan

ABOUT ARTICLE

Key words: curse, original, Urdu language, curse, verbal expressions, direct and indirect curses, analogy, literal translation, translation, translator

Abstract: This article discusses the issues of lexical units expressing negativity - curses, curses and similar words and their translations. In world and Uzbek linguistics and translation studies, works and studies devoted to this problem are presented. The novel "Starry Nights" by P. Kadyrov and the stories "Shum Bola" ("Mischief Maker") by G. Gulyam were chosen as literary sources. Also, examples of swearing, cursing and general negativism taken from these works are compared and analyzed with their variants in Urdu and, in some cases, in Russian. During the analysis, attention is paid to the skill of the translator, the techniques used in translating the quoted words, their relevance, and if inappropriate, the ways of possible translation. The article provides information about the role of religion, national mentality and lifestyle in the translation of swear words and how these factors are expressed in Uzbek and Urdu languages. Gender issues are also touched upon in such words. It is also proved by examples that if a woman expresses more curses in her communication, then a man's speech is characterized by a large number of insults and curses.

In the speech of representatives of both countries, insults are observed using the word "animal" or animal names, while the names of animals are chosen based on the nationality, religion and ideological views of that country, it is in the novel "Starry Nights" and in the story "Noise Bola" that such words are translated using the method of analogy, and the author of the article believes that that the translation is appropriate.

ПРЕДСТАВЛЕНИЕ СЛОВ, ВЫРАЖАЮЩИХ НЕГАТИВ, В ПРИМЕРАХ ПЕРЕВОДОВ УЗБЕКСКОЙ ПРОЗЫ НА УРДУ

Махира Умарова

Преподаватель,

Ташкентский государственный университет востоковедения

Ташкент, Узбекистан

О СТАТЬЕ

Ключевые слова:
оригинал, язык урду,

Аннотация: В данной статье рассматриваются вопросы лексических единиц, выражающих

проклятие, речевые экспрессивы, прямые и опосредованные проклятия, аналогия, буквальный перевод, перевод, переводчик

негативность - ругательств, проклятий и подобных им слов и их переводов. В мировом и узбекском языкоизнании и переводоведении приведены работы и исследования, посвященные этой проблеме. В качестве литературных источников были выбраны роман «Звездные ночи» П. Кадырова и рассказы «Шум бола» («Озорник») Г. Гуляма. Также примеры ругательств, проклятий и общего негативизма, взятые из этих произведений, сравниваются и анализируются с их вариантами на урду и, в некоторых случаях, на русском языке. В процессе анализа уделено внимание мастерству переводчика, приемам, использованным при переводе цитируемых слов, их уместность, а если неуместности – пути возможного перевода. Приводится информация о роли религии, национального менталитета и образа жизни в переводе ругательств и о том, как эти факторы выражаются в узбекском и урду языках. В подобных словах затрагиваются и гендерные вопросы. Также на примерах доказано, что если женщина в своем общении выражает больше проклятий, то речь мужчины характеризуется большим количеством оскорблений и ругательств.

В речи представителей обеих стран наблюдаются оскорблания с использованием слова “животное” или названий животных, при этом названия животных выбираются исходя из национальности, религии и мировоззренческих взглядов той страны, именно в романе «Звездные ночи» и в рассказе "Шум бола" такие слова переведены с использованием метода аналогии, и автор статьи считает, что перевод уместен.

KIRISH

Tilak, duo va olqish so‘zlarining aksi sifatida qarg‘ish, la’nat va salbiy munosabatni ifodalovchi so‘zlarni keltirish mumkin. Bunday so‘zlar badiiy asarlarda, she’riyatda, nutq jarayonida unchalik ko‘zga tashlanmaydi. Og‘zaki nutqda ham, badiiy asarda ham ularni kishilar asosan urishish, jahl chiqqan vaqtida, ba’zi hollarda esa ataylab, kimningdir dilini og‘ritish, unga azob berish uchun ishlataidilar. Yuqorida ta’kidlanganidek, olqish va qarg‘ish so‘zlari millatning o‘ziga xos milliyligini o‘zida aks ettiradi, milliy koloritini namoyon qiladi. Albatta, bunday so‘zlarni haddan ziyod ko‘p qo‘llash yaxshi oqibatlarga olib kelmaydi. Ammo me’yorida, til va madaniyat me’yorlariga amal qilgan holda qo‘llanilgani asardagi o‘ziga xoslilikni ochib berishga ham xizmat qiladi.

Tarjimashunoslik va tilshunoslikda qarg‘ish va salbiylikni ifoda etish bo‘yicha bir nechta tadqiqotlar olib borilgan: X.Hamidov , B.O‘rinboyev , A.Vejbitskaya , I.Kryukova , J.Ostin , O.Meshkova va boshqalar tomonidan yozilgan maqolalar, tadqiqot ishlari aynan shu mavzuga bag‘ishlangan.

La’nat, qarg‘ish – bu verbal agressivlik sohasiga oid bo‘lgan nutqiy akt sanaladi va odatda, u o‘zida asosan noodatiy, g‘ayritabiiy kuchlarga ishora qilgan holda, boshqa shaxsga yomonlik va yovuzlik tilashdir.

Bunday so‘zlar borasida o‘zbek va jahon tilshunosligida va tarjimashunosligida ko‘plab tadqiqotlar qilingan.

Jahon va rus tilshunosligida qarg‘ish, la’nat va olqish so‘zlari nutqiy akt, nutqiy ekspressivlар sifatida o‘rganiladi. Masalan, Polsha va Avstriya tilshunosi A.Vejbitskaya ham istak, tilak va duolarni anglatuvchi so‘zlarni tadqiq etgan hamda bu borada shunday fikr keltirgan: “Anna Vejbitskaya ta’kidlashicha, qarg‘ish, la’nat, olqish va duolar J.Ostin tomonidan faqatgina niyat va tilaklar sifatida o‘rganiladi va bu tushunchalarda o‘z aksini topgan sehrli yoki diniy dunyoqarash e’tiborga olinmaydi. “Duo, la’nat hamda qarg‘ish bir tomondan, boshqa tomondan tilak o‘rtasidagi asosiy farq – birinchi holatda, talaffuz qilinayotgan so‘zlarning kuch-qudrati nazarda tutilsa, ikkinchi holatda ularning kuchsiz va qudratsizligi taxmin qilinadi”¹. Olim fikriga ko‘ra, la’nat va qarg‘ish ham tilakning bir ko‘rinishi, ular o‘zaro bir-biri bilan bog‘langan sanaladi. Shu jihatdan tilshunoslar qarg‘ish so‘zlari bilan olqish so‘zlarini o‘zaro bog‘lab o‘rganganlar.

N.R.Norrik esa ekspressivlarni hissiyot va emotsiyalarni ifoda etuvchi aktlar sifatida tavsiflaydi va ularni ma’lum vaziyatlarga reaksiya sifatida vujudga keladi, deb belgilaydi. Bular qatoriga, uzr, tabrik, hamdardlik bildirish, tanbeh berish, norozi bo‘lish, salomlashish, xayrashish, olqish so‘zlarini kiritadi².

N.R.Norrikning fikrini S.Marten-Krif tanqid qiladi. Uning fikricha, ekspressivlар gapirovatganning samimiy hislarini ifodalash uchun aytildi. Demak, S.Marten-Krifning fikricha, hissiyot psixik asos sifatida ekspressivlarning markaziy tavsifidir. Uning nihoyatda batafsil berilgan tasnifida ekspressivlар o‘xshashlik va farqlar asosida guruholashtiriladi, bular qatoriga, kompliment, tabrik, ezgu tilak, salomlashish, minnatdorchilik kiradi³.

Qarg‘ish – bu kimnidir yoki biror narsaga qarshi yomonlik tilab, la’nat so‘zini o‘z ichiga olgan birikmadir. U kimgadir o‘lim, yomonlik, Yaratgandan kimgadir nisbatan Allah, xudoni nomining keltirib, yovuzliklar tilab aytildi. Yoki yashirin ma’noda, Allah nomini ishlatmasdan qarg‘ish so‘zi aytishli mumkin.

Qarg‘ish va umuman, salbiylikni ifoda etuvchi haqorat so‘zlari badiiy asarlarda, asosan, kommunikantlarning o‘zaro nutqi jarayonida ishlatiladi.

Qadimdan o‘zbeklarda ota-onा va umuman, yaqin kishi tomonidan qilingan qarg‘ish kuchliroq bo‘lishi, albatta adresatga yetib borishi haqidagi qarashlar va tushunchalar mavjud. Lekin ko‘p hollarda bunday qarg‘ishlar shunchaki, asabiylashganda, g‘azablanganda bexosdan aytib yuboriladi.

O‘zbek xalq qarg‘ishlari haqida maxsus tadqiqot olib borgan F.Eshboeva o‘zining “O‘zbek xalq qarg‘ishlarining janr xususiyatlari va badiiyati”⁴ nomli dissertatsiyasida bu borada fikrlar keltirigan.

Jumladan, F.Eshboeva quyidagi fikrlarni bildiradi: “Qarg‘ish – biror kishiga ziyon-zahmat yetkazishga ehtiyoj sezilgan paytda aytuvchining qarg‘ish qaratilgan shaxsga nisbatan bo‘lgan yomon niyatining ifodasi sifatida ijro etiladigan folklor asaridir. Bu janr o‘ziga xos belgilari va aytuvchi istagini ifoda etishiga ko‘ra so‘kish, olqish janrlariga yaqin turadi⁵. Albatta, folklorshunoslikda bu janr olqish va so‘kish janri bilan uzviy bog‘liq sanaladi, shu bilan birga bir-biriga zid ham sanaladi.

Fanda qarg‘ishlarning bir nechta turi farqlanadi. F.Eshboeva qarg‘ishlarning qo‘llanish ko‘lami va obyekt turlaridan tashqari, ziyon-zahmat yo‘llash usullariga ko‘ra ikki asosiy ko‘rinishini farqlaydi:

1. Bilvosita qarg‘ishlar.
2. Bevosita qarg‘ishlar⁶.

¹ Вежбицкая А. Речевые акты. Перевод с англ. С.А.Крылова // Новое в зарубежной лингвистике. Вып. Лингвистическая прагматика / Общ.ред. Н.Н.Попов. – М.:Погресс, 1985.– С. 251–256.

² Norrick N. Expressive Illocutionary Acts // Journal of Pragmatics. –1978.– Nr. 3. – P. 277–291.

³ Marten-Cleef S. Gefühle ausdrücken. Die expressiven Redeakte. –Göppingen: Kümmerle Verlag, 1991.– 371 s.

⁴ Эшбоева Ф. Ўзбек халқарошиларининг жанр хусусиятлари ва бадиияти: Филол. фан.номз. ... дисс. – Тошкент, 2008.– 149 б.

⁵ O’sha asar.– B.30.

⁶ O’sha asar.– B. 88.

Tanlab olingan asarlarda ham qarg‘ishning bir nechta turlari tahlilga tortildi. Masalan, kishining o‘ziga qaratila aytilgan haqorat, salbiy so‘zlar va qarg‘ishlar. Bular F.Eshboyevanining tasnifiga ko‘ra “bevosita” qarg‘ishlar sanaladi:

G‘.G‘ulomning “Shum bola” romanidan olingan parchada onaning sho‘x farzandiga qarg‘ish so‘zi bilan qilgan murojaati keltiriladi.

– Hoy, juvonmarg, zumrasha, tag‘in ko‘chagami? Bu yoqqa kel, olovni jo‘nashtirib ket, tutay berib ko‘zimni ko‘r qilayozdi. [Sh.B. 28.]

”ارے منحوس، چھو کر ے“ بے کارے کی دوڑ دھوپ کے سوا تجھے کچھ بھی تو نہیں آتا۔ والدہ ایک بار پھر
ڈانٹنے کے انداز مینچلائیں۔

Ushbu parchada ona o‘z farzandining hadeb ko‘chaga chiqib ketaverGANidan jahli chiqib, uni koyiydi hamda “juvonmarg” qarg‘ishini ishlatadi. “JuVonmarg” qarg‘ishi ma’lumki, erta, vaqtli o‘tib ketgan insonga nisbatan ishlatiladi: “JuVonmarg – (f. – yosh, bevaqt o‘lgan) – 1. Yosh o‘lgan, avji yetilgan paytida halok, nobud bo‘lgan. 2. Qarg‘. – O‘lgur, yer yutgur”⁷. Qissadan bizga yaxshi ma’lumki, aslida ona o‘z farzandiga yomonlikni ravo ko‘rmaydi, lekin mazkur vaziyatda u jahl ustida farzandini qarg‘ab yuboradi. Ushbu misol orqali biz, genderlik masalasini ham kuzatishimiz mumkin: aniqrog‘i, qarg‘ashda ayol va erkak nutqiga oid qarg‘ish so‘zlari ham farqlanadi. Kommunikantlarning ayol yoki erkak sotsial tipiga mansubligi muloqot jarayoni uchun ahamiyatlidir. Umuman, qarg‘ish so‘zlari ko‘proq ayollarga xos bo‘lsa, so‘kish, haqoratli so‘zlarni qo‘llash erkaklarga xos jihat sanaladi. Azal-azaldan qarg‘agan, salbiy ma‘nодаги so‘zlarni ishlatgan ayollar jamiyat tomonidan qoralangan. Chunki qarg‘ish, la‘nat so‘zlari ham, so‘kish ham har qanday nutqni nursizlantiradi, xunuklashtiradi.

Urdu tilida bu qarg‘ish so‘zi ”ارے منحوس“ – “Ey badbaxt, jirkanch” degan ma’noni bildiradi. Mantiqan olib qaralsa, ”منحوس“ – so‘zi ham, juvonmarg so‘zi ham yomonlikni anglatadi. O‘zbek tilida, asosan ayollar nutqida bu qarg‘ish so‘zi ko‘p uchraydi. Ular asosan farzandlariga yoki yoshlarga nisbatan bu so‘zni qo‘llaydilar va keltirilgan misolda ham shu holat aks etadi. Ammo bu jumlada tarjima analogiyasi u qadar o‘rinli qo‘llanilmagan. Urdu tilida aynan shu so‘zning ekvivalenti: ”جو ان مرگ“ [jawan marg] – “yoshlikda vafot etgan” so‘zi mavjud. Urdu tilining izohli lug‘atida mazkur so‘z qarg‘ish o‘rnida ham kelishi yozilgan. Shu sababli ushbu qarg‘ishni ekvivalenti bilan berish maqsadga muvofiq va tushunarliroq bo‘lar edi.

Jumladagi ”zumrasha“ so‘zi ham asosan salbiy konnotatsiyadagi so‘z hisoblanadi. ”Zumrasha – s.t. Har qanday yomon, nojo‘ya ish qo‘lidan keladigan bola; shumtaka, tirrancha, tirmizak“⁸. Mazkur so‘z ham o‘zida ko‘proq salbiylikni mujassam etadi. Ba’zan ijobjiy ma’noda ham, erkalash-kojish so‘zi sifatida kishi nutqida ishlatilishi ham mumkin. Bu so‘z tarjimada o‘z aksini topmagan.

Yana bir shu asardan olingan misolda ”juvonmarg“ so‘zi boshqa so‘z bilan o‘girilgan. Masalan:

– Agar hammasi bo‘lmasa, butun yolg‘on qilsang, men xonavayron bo‘lar ekanman-da, tur-e, padaringga la‘nat sening, qorning oshga to‘ymasin, juvonmarg bo‘l! [Sh.B.69]

اگر يه بات توب تو مجھے میرى سارى دولت بى سے محروم كر كے رکھىدىگا! سور بوجا ميرى نظروں سے
[سرگزشت ایک لڑکے کی۔!] ص. ۵۸

Qissadan olingan misolda bir nechta salbiy mazmundagi so‘zlar kelgan va ularning hammasi turli xil ma’nolarga ega.

1. Tur-e, padaringga la‘nat sening – bu yerda jumlaning birinchi qismida fe’lga “e” harfi qo‘silib, salbiy his-tuyg‘u ifoda etilgani kuzatiladi. Bu kabi fe’llardan yasalgan salbiy bo‘yoqqa ega so‘zlar ancha: tur-e, bor-e, ket-e, yo‘qol-e va shu kabilar. Ikkinchi qismdagagi “padaringga la‘nat sening” – ya’ni “sening otangga la‘nat bo‘lsin” qarg‘ishi mantiqiy jihatdan juda salbiy sanaladi, lekin hozirgi kunda ham, asar yozilgan davrda ham jiddiy qarg‘ish sifatida qaralmagan. ”Tarbiya bergen otangga la‘nat“ mazmunida qo‘llaniladi hamda ko‘proq erkak kishi nutqiga xos qarg‘ish hisoblanadi. Bu qarg‘ash yuqoridagi tasnifga ko‘ra “bilvosita” qarg‘ash turi sanaladi,

⁷ Ўзбек тилининг изоҳли лугати. 1-жилд. – Т.: Ўзбекистон миллый энциклопедияси, 2006. – Б.111.

⁸ Ўзбек тилининг изоҳли лугати. 1-жилд. – Т.: Ўзбекистон миллый энциклопедияси, 2006. – Б.47.

ya'ni ota orqali farzandni qarg'ash. Urdu tiliga – دور ہو جا میری نظر وہ سے – “Ko‘zimdan yo‘qol, nari bo‘l” deya o‘girilgan. Asliyatdagi qarg‘ish so‘zi tarjimada ifodalangan emas. Lekin jumladagi salbiylik tarjimada ham kitobxonlarga yetkazib berilgan.

2. qorning oshga to‘ymasin – bu qarg‘ish – hamisha och yur, doim oshga zor bo‘l degan ma‘noni ifodalaydi. Urduga ushbu qarg‘ish so‘zi ! – تو ېميش بھوکا ترپتا رہے – so‘zma-so‘z tarjima qilinganda – “Sen hamisha ochlikdan tirishib yur” kabi bo‘ladi. Aniqrog‘i, “ochlikdan qiyalgin” deya o‘girilgan. Asliyatdagi ma’no urdu tiliga so‘zma-so‘z o‘girilgan va tarjimada ham asliyatdagi salbiy ma’no o‘z aksini topgan.

3. juvonmarg bo‘l! – aynan ushbu qarg‘ish, yuqoridagi misoldan farqli ravishda so‘zma-so‘z tarjima qilingan. – تجھے کم سنی ہی میں موت آجائے ! “bolaligingdayoq ajaling kelsin” singari. “Juvonmarg” qarg‘ishi ham shu ma‘noni anglatishini hisobga olgan holda, tarjimadagi ma’no to‘liq yetkazib berilganligi va bu jumlada so‘zma-so‘z tarjima o‘rinli qo‘llanilganligi kuzatiladi.

Navbatdagi misollarda “Bachchag‘ar” so‘zi ishlatilgan jumlalar tahlil qilindi:

– Yuraver, bachchag‘ar, hozir choy ichasan. [Sh.B.98]

[ارے چل بھی، حرام زادے] سرگزشت ایک لڑکے کی ۱۰۹ ص۔

– Obbo bachchag‘ar-ey, quv ko‘rinasan-a, ha, mayli, mayli. Lekin ko‘p yolg‘onlamagin! [Sh.B. 64]

[ارے شیطان کی اولاد ! سرگزشت ایک لڑکے کی ۴۹ ص۔]

Mazkur misollardagi salbiy mazmunni ifodalovchi so‘z ham asliyatda bevosita nutq yo‘naltirilgan kishiga nisbatan aytildi. Har ikkala misolda “bachchag‘ar” so‘zi qo‘llanilgan. “Bachchag‘ar (bachcha+g‘ar) so‘k. 1. Nafrat, g‘azab bilan qattiq koyishni ifodalaydi. 2. Yengil koyish, norozilikni ifodalaydi”⁹. Lug‘atda keltirilgan izohdan ham ko‘rinib turibdiki, bu so‘z ham ikki ma’noda: koyish va g‘azablanib so‘kish ma’nolarida qo‘llaniladi. Asliyatdagi keltirilgan birinchi misolda ham, ikkinchi misolda ham xo‘jayin va ishchi muloqotida u qadar salbiy emas va vaziyat ham juda jiddiy emas. Birinchisida xo‘jayin tomonidan ishchisini koyishi uchun shu so‘zni aytadi hamda urdu tiliga bu so‘z ”حرام زادے“ – ”haromzoda“ deb tarjima qilingan. Urduga “bachchag‘ar” so‘zini ”haromzoda“ deb o‘girish biroz qo‘polroq chiqqan, nazarimizda. Chunki ”haromzoda“ ”bachchag‘ar“ga nisbatan ancha salbiyroq mazmundagi so‘z sanaladi. Agar o‘zbek tilining izohli lug‘atiga murojaat qilinsa, ”Haromzoda (a.+f. – haromdan bo‘lgan, nikohsiz tug‘ilgan) 1. ayn. Haromi. 2. Ko‘chma kam. qo‘ll. O‘z jinsi, zotidan bo‘lmagan; begona (narsalar haqida)”¹⁰. Ko‘rinib turibdiki, mazkur gapda tarjimon analog usulini berib, salbiylikni oshirib yuborgan. Kontekstdagi vaziyat esa bu darajada jiddiy bo‘lmagan.

Ikkinchi misolda kelgan “bachchag‘ar” so‘zi ham xo‘jayin tomonidan ishchi bolaga nisbatan salbiylikni emas, ko‘proq koyish, ogohlantirib qo‘yish uchun ishlatilgan. Urdu tiliga u ”شیطان کی اولاد“ – shaytonning bolasi” singari o‘girilgan. Urducha kontekst bo‘yicha qaralsa, urdu tilida ”ارے“ – ”are“ so‘zi qo‘shilgan va bu gapga biroz ijobiy ruhni kiritgan. So‘zma-so‘z tarjimasi – ”Hey, shaytonning bolasi“ bo‘ladi va shundan kelib chiqqan holda birinchi misolga nisbatan ikkinchi misolda ijobiy mazmun va ruh nisbatan ko‘proq berilgan. Natijada birinchi misolga nisbatan ikkinchi misolda ”bachchag‘ar“ qarg‘ishi asliyatga yaqinroq tarjima qilingan.

Yuqoridagi misollardagi qarg‘ish, salbiylikni ifodalovchi so‘zlar kimningdir o‘z nutqida boshqa birovga nisbatan qo‘llagan so‘zlaridir. Odam ba’zida o‘zini o‘zi ham koyishi, qarg‘ashi mumkin. Biron-bir aybli yoki xato ish qilganida, o‘zidan nafrati oshib, salbiy so‘zlarni o‘ziga qarata aytadi. ”Yulduzli tunlar“ romanidan keltirilgan misolda aynan shunday vaziyat o‘z aksini topgan:

Аслиятда	Рус тилида	Урду тилида
– Men yuzi qora sabab bo‘ldim o‘limga! Men! [Yu.T. 25]	– О, я проклятая виновата в его смерти! Я! [З.Н. 22]	بے کتنی منحوس ہوں! میں قصوروار ہوں ان کی موت کی! میں! [ظیرو الدین بابر]

⁹ Ўзбек тилининг изохли лугати. 1-жилд. – Т.: Ўзбекистон миллый энциклопедияси, 2006. – Б. 54.

¹⁰ O‘sha asar. B.46.

Romandan keltirilgan ushbu misolda Umarshayx Mirzoning o‘limiga o‘zini aybdor sanayotgan Qorako‘z beginning so‘zлari o‘z aksini topgan. U o‘zini o‘zi yomonlab, “Yuzi qora” iborasini ishlatgan. Bilamizki, qora rangining o‘zi ham ko‘proq salbiylikni ifodalovchi rang sanaladi va qarg‘ish so‘zlarini qo‘llashda ko‘pincha salbiylikni ifodalash uchun qo‘llaniladi. F.Eshboyeva rang-tus bilan bog‘liq qarg‘ish so‘zlariga shunday ta’rif keltiradi: “О‘zbek xalq qarg‘ishlarining yana bir turi rang-tus bilan bog‘liq bo‘lib, unda qarg‘ovchi raqibiga bo‘lgan munosabatini ranglar orqali bayon etadi. Rang-tus bilan bog‘liq qarg‘ishlarning xarakterli xususiyati shundaki, mavjud barcha ranglar birday qo‘llanilmay, asosan, inson ruhiyati va qadimiy urfodatlar hamda marosimlar bilan bog‘liq ranglar tanlanadi¹¹. Olingan misoldagi ushbu ibora ko‘proq ruhiy holatni ifodalaydi va bunda raqib ikkinchi shaxs emas, bevosita shu kishining o‘zi sanaladi. Rus tiliga bu ibora “Проклятая” – “la’nati, la’natlangan” deb o‘girilgan va urduga ham “منحوس” – “naqadar baxtsiz, badbaxtman” singari o‘z ifodasini topgan. “كتى منحوس ٻون” – so‘zi urdu tilida bir nechta ma’nolarni anglatishini yuqoridagi misollar orqali ko‘rib chiqildi: 1. “jirkanch”, “qabih”, “juda yomon”, “iflos”. 2. “baxtsiz”. Asliyatdagi salbiy ifoda rus tilida ham, urdu tilida ham analog usuli orqali tarjima qilingan. Umumiylar ma’noda tahlil qilganda rus tilida ham, urdu tilida ham kontekstdagi ma’no to‘g‘ri yetkazib berilgan, ya’ni “yuzi qora” rus tiliga “проклятая” va urdu tiliga “baxtsiz” ma’nolarini anglatuvchi so‘zlar bilan ifodalangan.

Yoki yana bir misol:

– Ha... o‘lgur, sen olgandirsan, hozir berasan, ber. [Sh. B.10]

ارے موت آجائے تمہیں! [سرگزشت ایک لڑکے کی] - ۵ ص-

Yuqorida ta’kidlanganidek, asosan, ayollar nutqiga tegishli qarg‘ish, salbiy ma’noni ifodalovchi so‘zlar borki, ular muannas jinsi vakillariga xos bo‘ladi. “O‘lgur” qarg‘ishi ham shular jumlasidandir. Umuman, o‘zbek qarg‘ishlarida o‘lim bilan bog‘liq qarg‘ishlar juda ko‘p sanaladi. Bunda nafaqat “o‘lim” so‘zining o‘zi, balki “ajal”, “yer yutmoq” va shu kabi o‘limni anglatuvchi so‘zlar ishtirok etgan qarg‘ishlar ham kiradi. Qissadan olingan mazkur misolda singilning akasiga nisbatan jahl ustida aytgan qarg‘ishi keltirilgan. Kontekstdagi vaziyatga ko‘ra bu unchalik jiddiy qarg‘ish emas, shunchaki asabiylashganda aytilan so‘z. Urdu tiliga ham u “! – ارے موت آجائے تمہیں! – “ey, o‘lib ket-ey” deb o‘girilgan. Ko‘rinib turibdiki, asl matndagi mazmun tarjima matnida ham o‘z ifodasini topgan.

Shunday salbiylikni ifodalovchi so‘zlar borki, ular aslida juda qo‘pol sanaladi. Kishi bu kabi so‘zlarini shunchaki g‘azablanganda ham qo‘llashi mumkin, ammo uning tag ma’nosini o‘ta salbiylikni ifoda etadi. Masalan, “haromi” – o‘zida kuchli negativlikni ifodalaydi. Mazkur qarg‘ish, odatda, odam qattiq asabiyashganda yoki biron-bir kishiga nisbatan u o‘ta katta xato, gunoh ish qilib qo‘yanida qo‘llanadi. Haromi – og‘zaki nutqda ham, yozma nutqda ham o‘ta kuchli haqoratli so‘z sanaladi. O‘zbek tilining izohli lug‘atida bu so‘zning ikki ma’nosini keltirilgan: “(a.+f. – kimsaning moliga, harom narsaga daxl qiluvchi; o‘g‘ri, qaroqchi) 1. O‘zarо nikoh qilinmagan erkak va ayoldan tug‘ilgan bola; 2. Ko‘chma. Shunday ma’noli so‘kish, haqoratni bildiradi; iflos, yaramas”¹². Asarda ham xo‘jayin o‘z xizmatkoriga uning katta xato ish qilib qo‘yanida dialogi davomida shunday qarg‘ish so‘zi qo‘llaniladi:

– Nima deyapsan, haromi, boshqa shuncha aravakash otlar turib, kelib-kelib, mening birdan-bir boqib qo‘yan uloqchi otim bilan suv tashiyanslarmi, padar la’nat! [Sh.B. 66]

ارے کمینے، پھر وبی بکواس؟! باے اپنی جگہ سے اچھتے ہوئے چیخ پڑا۔ اس کا چہرہ اگکی طرح دبکئے " لگتا تھا اور بونٹ کپکپا رہتے تھے۔ - "چھکڑے کہنچنے کے لئے بمارے پاں جانے کتنے بی گھوڑے پلے ہوئے بیں! میری واحد قمباز غوری سے پانی کی ڈھالائی کرنے کی بات اختری کس گدھے کو سوجھی تھی؟ ارے میں تو اسے مقابلوں کے لئے پاں رہا تھا! بولنا کیوں نہیں، ملعون؟" - [سرگزشت ایک لڑکے کی] - ۵۶ ص۔[گھورڈور کے

– Xushxabaring qursin, padar la’nat! [(Sh.B.68]

لعنت بو تیری خوشخبری پر۔ [سرگزشت ایک لڑکے کی] - ۵۵ ص-

Yuqoridagi misollarda asliyatda salbiylikni ifodalovchi bir nechta leksik birlik mavjud:

¹¹ Эшбоева Ф. Ўзбек халқаригишининг жанр хусусиятлари ва бадиияти: Филол. фан.номз. ... дисс. – Тошкент: 2008.– Б. 86.

¹² Ўзбек тилининг изоҳли лугати. 5-жилд.– Т.: Ўзбекистон миллий энциклопедияси, 2006.– Б.46.

Haromi – bu so‘zga yuqorida ta’rif keltirildi. Urduga bu so‘zi bilan o‘girilgan. Uning urdu tilida bir nechta ma’nosi bor: “1. گهدا .” 2. Ahmoq, kaltafahm¹³. Bu yerda tarjimaning analog usulidan foydalanib tarjima qilingan va natijada asliyatdagi salbiylik darajasi biroz kamaygan. Agar ushbu so‘z حرامزاده – “haromzoda” deb o‘girilganda, asliyatdagi hissiy-ekspressivlik yanada ortgan bo‘lar edi.

Padar la’nat – ushbu qarg‘ish ham yuqoridagi misolda tahlil qilingan edi. Hozirgi ikki misolda uni urduga: 1. “ملعون“ – “la’nat”, 2. لعنت ہو – “la’nat bo‘lsin”, deb tarjima qilingan. Asliyatda o‘ziga emas, otasiga nisbatan la’natni anglatadigan ibora ishlatalgan bo‘lsa, tarjima matnida u o‘ziga va ikkinchi misolda esa, keltirgan xabariga nisbatan aytilgan la’natga almashtirilgan, ya’ni asliyatdagi otasiga nisbatan aytilgan qarg‘ish so‘zlari tarjima asarida bevosita aybdorning o‘ziga va uning olib kelgan xabariga nisbatan aytilgan. Ammo ikkala misolda ham salbiylik saqlanib qolgan. Bundan tashqari, birinchi misolda tarjimon bu ikki gapning orasiga psixolingvistik vositani ham qo‘srgan, ya’ni u asliyatdagi bir yaxlit jumlanı ikkiga bo‘lib tarjima qilgan va gaplar orasida boyning ichki kechinmalarini ham aks ettirgan “اس کا چہرہ اگ کی طرح دبکنے لگا تھا ” – “Yuzlari olovdek yonib ketdi” jumlesi kabi. Bu esa urdu tilida o‘quvchi kitobxonlarga vaziyatning jiddiyligini, boyning jahli qattiq chiqqanligini chuqurroq ifoda etish uchun xizmat qilgan va tarjima o‘rinli bo‘lgan.

“Yulduzli tunlar” romanida nafaqat kishilarga nisbatan, balki hayvonlarga qarata ishlatalgan qarg‘ish so‘zlari ham kuzatildi:

Asliyatda	Rus tilida	Urdu tilida
Ma’zur tuting amirzodam, – dedi, – harom o‘lgur ot tiqildi. [Yu.T.56]	Помилуйте, повелитель, – никак не сдвину поганца. [З.Н.58]	معاف فرمائیے ، حکمران . کمبخت گھوڑا کسی طرح ٹس سے مس بی نہیں بوتا۔ با بر۔ ۴۹ ص. ظہیر الدین]

Asardan olingan misolda tiqilib, joyidan qo‘zg‘ala olmayotgan otga qaratilgan qarg‘ish so‘zi o‘rin olgan. “Harom o‘lgur” qarg‘ishi hayvonlarga nisbatan aytilganda, ularning harom holicha o‘lishi tushuniladi, ya’ni hayvonlarning nopol holda o‘lishiga aytiladi. Rus tiliga bu qarg‘ish bir so‘z “поганец” – “haromi” so‘zi bilan o‘girilgan. Asliyatda asosiy urg‘u hayvonga harom o‘lim tilash bo‘lsa, rus tilida bu o‘z aksini topmagan. Urduchada esa ushbu jumla so‘zma-so‘z tarjima qilinsa, quyidagicha bo‘ladi: “Ma’zur tuting, hukmron, badbaxt ot sira ham miq etmayapti”. Gapdagи “harom o‘lgur” qarg‘ishi طرح ٹس سے مس بی نہیں بوتا ” – “badbaxt” so‘zi bilan berilgan. Bunda asliyatdagi nazarda tutilgan mazmun so‘zma-so‘z aks etmagan bo‘lsa ham, ammo mazmun yetkazib berilgan.

Salbiylikni ifodalashda yana bir qo‘llaniladigan va keng tarqalgan usul bu – hayvon nomlarini qo‘shib haqoratlash sanaladi. Bu kabi haqorat so‘zlari o‘zbek tilida ham, urdu tilida ham juda ko‘p tarqalgan. O‘zbek tilida “eshakning itning bolasi”, “cho‘chqa” yoki umumiy qilib “hayvon” so‘zlari va shu kabi hayvon nomlari muloqotda salbiylikni ifoda etadi. Urdu tilida ham murojaatda, og‘zaki nutqda shunday so‘zlarni uchratish mumkin. Ularda ko‘proq hayvon+bolasi ko‘rinishidagi salbiy jumlalar kuzatiladi. Kishilarning bir-biriga nisbatan bo‘lgan salbiy qarashlarini, sovuq munosabatni ifoda etishda ularni hayvonga, parranda va qushlarga qiyos qilish keng tarqalgan usul hisoblanadi. Ayniqsa, og‘zaki nutqda mazkur usul keng qo‘llaniladi. Bundan tashqari, urdu tilida ham, o‘zbek tilida ham o‘ta qo‘pol murojaat qilish shakli mavjud. Bu shakl “Hayvon +ko‘plikda -ke, muannasda -ki, muzakkarda -ka, (-ning) posleloglari + bola (farzand) so‘zi”. Masalan, “ارے کتے کے بچے !” – “Hoy! Itning bolasi!...” kabilar.

Quyida hayvon nomlari ishlatalgan misollar tahlil qilindi:

- Hoy itdan tuqqan, bu qilig‘ing nimasi?! [Sh.B. 68]
- [سرگزشت ایک لڑکے کی۔ ۵۶ ص] ”بول، کتے کی اولاد۔

¹³ Xolmirzaev T. Urducha - o‘zbekcha lug‘at – Pokiston: Muqtadirat QaumiZaban, 2003. – 337 b.

– Kun choshka bo‘lib ketdi-yu, qo‘ylarni bozordan qoldirib, senlar salqinda uxlab yotibsan, itdan tuqqanlar! [Sh.B.77]

[سرگزشت ایک لڑکے کی۔ ۸۱ ص] دو پھر بو چکی ہے اور تم کتنے کے پلو سائے میں لیٹھے ہوئے سو رہی ہو!

Keltirilgan har ikkala jumlada ham bir xil qarg‘ish – “itdan tuqqan” iborasi keltirilgan. Bu ko‘chma ma’nodagi ibora o‘ta salbiylikka ega sanaladi. Har ikkala misol ham ishchilaridan norozi bo‘lgan xo‘jayin va ishchi o‘rtasidagi nutqi sanaladi. Uni urdu tiliga tarjimon va muharrir quyidagicha o‘girgan: birinchi misolda – “بول، کتنے کی اولاد” – “gapir, itvachcha” va ikkinchi misolda ham – “پلو“ کتنے کے پلو” – “itning bolasi” deb berilgan. O‘zbek tilidagi ma’no biroz o‘zgargan bo‘lsa ham kuchli salbiylik har ikkala jumlada ham seziladi. Bu hol ayniqsa, ikkinchi gapda aks etgan. Ikkala jumla ham urdu tiliga bir xil “itvachcha” deb o‘girilgan.

Ba’zi olimlar tomonidan aynan “itdan tarqagan” iborasi so‘kish ekanligi va uning kelib chiqishi uzoq o‘tmishga borib taqalishini ta’kidlaganlar. Bunda qadimgi zamonda Sharqda yashagan xalqlarning tasavvurlari, ya’ni totemistik tasavvurlari mahsuli sifatida qarash ilgari suriladi.

Qarg‘ish so‘zlarini boshqa tilga o‘girishda har xil usullar qo‘llanilgani kuzatildi. Fikrimizcha, ulardan eng to‘g‘risi so‘zma-so‘z yoki analogni berish sanaladi. Zero, E.Ochilov aytganidek: Aslida, “Tarjimada so‘zni emas, ma’noni berish muhim. Shuning uchun so‘zma-so‘z tarjimadan qochishga da’vat qilinadi. Lekin ba’zan so‘zma-so‘z tarjima qilish imkoniyati ham mavjud bo‘ladi, ya’ni asliyat – aynan so‘zma-so‘z tarjima muayyan hollarda qonuniy hodisadir. Erkin tarjimada esa muallif uslubi emas, balki tarjimon uslubi ustun turadi. U asliyatni xohlagancha o‘zgartiradi, qisqartiradi. Unga o‘zidan qo‘shadi. Ba’zida asl nusxa mazmuni va uslubini saqlagan holda uni o‘z so‘zlarini bilan yangidan yozib chiqadi”. Yuqoridagi salbiylikni ifoda etgan ko‘p misollarda so‘zma-so‘z tarjima o‘rinli qo‘llanilgani va bu tarjimanining adekvat chiqishiga xizmat qilganiga, ma’no to‘liq aks etganiga guvoh bo‘ldik.